

Áhítat – 2021. 03. 14.

„Már nem sokat beszélek veletek, mert eljön e világ fejedelme, bár fölöttem nincs hatalma. Hogy azonban megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, ahogyan az Atya parancsolta: keljetek fel, menjünk el innen.”
(János 14:30-31)

„Már nem sokat beszélek veletek, mert eljön a világ fejedelme, bár fölöttem nincs hatalma.”

A „világ fejedelme” a Sátán, aki a markát dörzsöli Jézus szenvedéseinek és kereszthalálának közeledtével. A saját győzelmét és Jézus Krisztus bukását vizionálja mindabból, ami történik. Mindenütt ott van ő, ahol „nyilvánvalókká lesznek az Isten dolgai”, hogy azokat megrontsa. Jön, hogy keresztülvigye akaratát, vagy legalább azt a látszatot keltse, hogy Jézus Krisztus műve halálba, gyalázatba torkollt: íme, az Isten Fia latrok között, bitófán végzi. Ám, eleve rossz tapasztalatokkal érkezik. Amikor megkísértette Jézust annak idején a kenyérgördéssel, az istenkísértéssel és a hatalomvágygal (Máté 4:1-11) teljes kudarcot vallott. Jézus Krisztus szentséges lényében nem szerzett magának birtokot. Most sincs hol megvetnie a lábát, csupán a hazug vágyálmaiban. Ami Jézus kereszthalálában a Sátán diadalának látszik, nem más, mint hogy ő maga is eszköz Jézus kezében: a golgotai események ugyanis azt jelzik a világ számára, hogy Jézus szereti az Atyát, és engedelmes Neki. A kereszten sem enged a kísértésnek, amikor így kiáltanak: „Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!” Megtehetné, mint ahogyan korábbi megkísértésekor a kísértő szavára leugorhatott volna a templom tetejéről, kenyerékké változtathatta volna a köveket, és osztozhatott volna az ördöggel a világhatalomban. De Ő éppen abban volt Isten Fia, hogy a kereszten maradt a kínhalál utolsó görcséig. Krisztus a kereszten is szereti az Atyát azzal, hogy úgy cselekszik, ahogyan az Atya parancsolta neki. A kereszten maradásával aratott győzelmet a halál fölött. Jézus az Atya akaratát cselekszi, amikor elindul a Golgotára.

Jézus Krisztus győzelme a mi győzelmünk lehet a kísértő fölött. Hazatérhet immár a tékozló fiú, és megvallhatja bűnét Atyja kebelén. Mert „ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” (1János1:9) „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16) Ebben a hitben termett Pál apostol győzelmes bizonyágtétele: „Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod, halál, hol a te fullánkod? Hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk, Jézus Krisztus által! (1Korintus 15:55-57)

Imádkozzunk és tegyünk vallást énekünk szavaival:

*Felvirradt áldott, szép napunk, Ma teljes szívvel vigadunk,
Ma győz a Krisztus és ha int, Rab lesz sok ellensége mind.
Halléluja!*

*Az ősi kígyót, bünt, halált, Kínt, poklot, szenvedés jaját
Legyőzte Jézus, Mesterünk, Ki most feltámadott nekünk.
Halléluja!*

*Az élet győz, a mord halál A prédát visszaadta már,
Nagy úrságának vége lett, Krisztus hozott új életet.
Halléluja!*

*A nap s a föld s minden, mi él, Ma bűt örömmel felcserél,
Mert a világnak zsarnoka Nem kelhet többé fel soha.
Halléluja!*

*Mi is éljünk vigadva hát, Daloljunk szép halléluját,
Hadd zengje Krisztust énekünk, Ki sírból feltámadt nekünk!
Halléluja!*